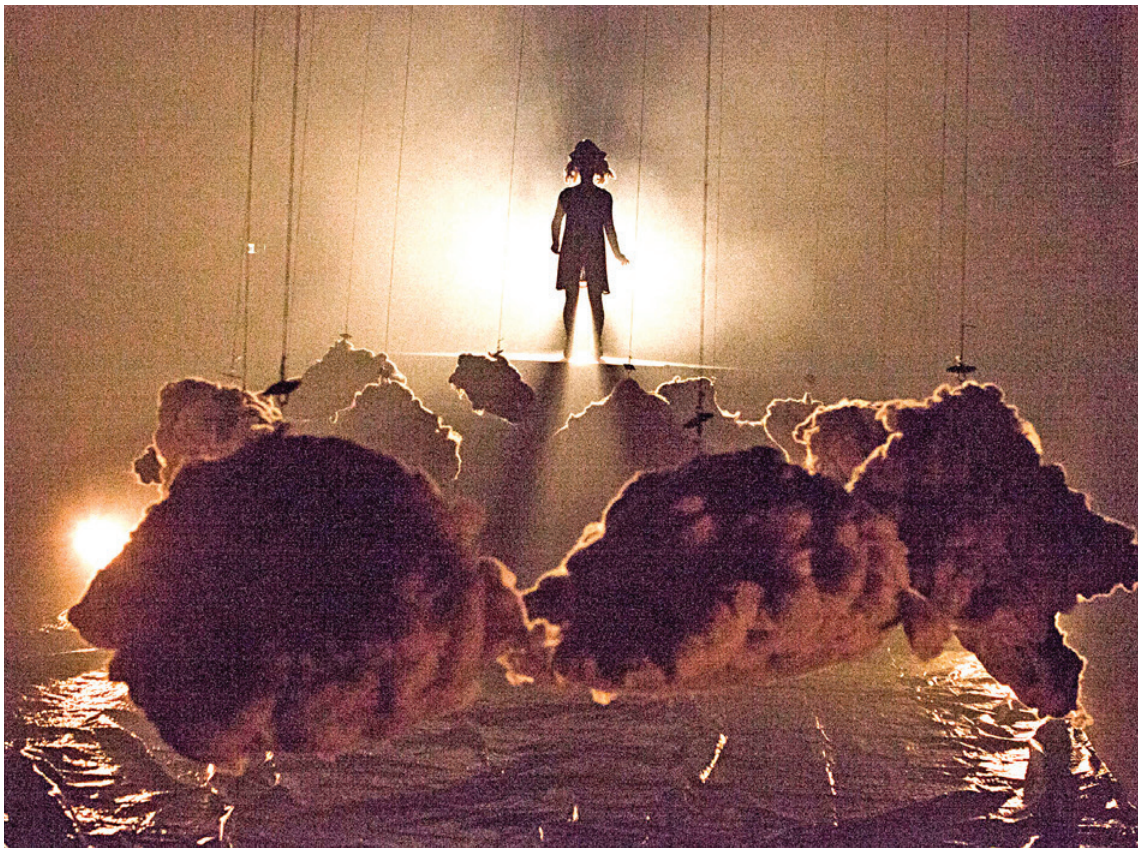

Die Ferösche Compagnie er ein tvørlistarligur felagsskapur, og Operation Valentine fevnir um bæði sjónleik, tónleik, dans, ljóðsniðgeving, ljóssniðgeving, grafikk, videolist, installatiónslist o.a.

MYNDIR: BEINTA Á TORKILSHEYGGI

Hersetingin ímyndað sum liminalt vektloysi, har fortíð og framtíð upploysast, og vit ferðast aftur og fram í tíð.

Spælt verður frá byrjan við hugtakið »myrkalegging«, ið sum kunnugt var altumráðandi í krígsárunum, og salurin er tískil myrkalagdur ein fittan part av leiktiðini. Ljósspælið sleppur til sín rætt, og í hesum skapta skuggarúmi kunnu søgurnar veruliga spenna seg út.

Tað er dámligt, at kompanið torir at fara so einfalt til verka sum í hesum føri, við m.a. at lata staðsetingina – Sjónleikarhúsið – tala fyri seg. Leikurin fær líkasum ein impressionistiskán dām av hesum, og sum áskoðari fært tú møguleikan at tulka og fabulera víðari yvir upplivingarnar. Eitt nú verður áðurnevnda presending nýtt bæði sum filmslúft til gamlar s/h filmsstubbar, og sum lúft fyri skuggaleiki, har skuggamyndir av søguligum persónum vera vaktar til lívs. Hetta er sterkt og súmbolskt. »Life is but a walking shadow«, sum Shakespeare á sinni lat Macbeth taka til. Øll hesi fólkin, ið livdu fyri 70 árum síðani, vóru akkurát líka livandi sum eg og tú. Hendingarnar vóru júst líka aktuellar sum alt tað, ið vit í dag halda vera av ovurhonds stórum týðningi og mala í kring um. Nú er alt farið, ið tey fingust við tá, og eftir eru bert minnir, filmsstubbar og frásagnir í onkrari bók. Ein dag vera vit eisini frásagnir. Ella kanska bara gloymd. Løgið at hugsa sær.

Treytaleys tilgongd

Die Ferösche Compagnie er ein tvørlistarligur felagsskapur, og Operation Valentine fevnir um bæði sjónleik, tónleik, dans, ljóðsniðgeving, ljóssniðgeving, grafikk, videolist, installatiónslist o.a. Í tilgongdini handan leikverkið hava limirnir funnið fram ein hóp av tilfari umvegis samrøður, upptøkur, bókur og søgur frá fólki, ið upplivdu krígsárin 1940-45. Sum áskoðari kennir tú eisini á

tær, at eitt serstakliga ríkt kelduvað býr aftanfyri. Tað er helst ógjørligt at fáa alt við í leikin, og frásøgnin er heldur ikki kronologisk. Havandi hesi viðurskifti í huga, umframt at leikverkið alto er gjøgnumført tvørlistarligt, er tað av sonnum hugtakandi hvussu elegant og einfalt endaliga úrslitið er vorðið. Hetta eigur DFC toymið og ikki minst íslendski leikstjórin Egill Heiðar Anton Pálsson rós uppiborið fyri.

Ongin ivi er um, at bretska her-setingin hevði kollveltandi ávirkan á politiska landslagið í Føroyum, og aftaná krígið var ógjørligt at venda aftur til gomlu støðuna. Kærleiki, útlongsul, loysingarhugur, sjálfvatan; alt var endavent í krígsárunum, tá 20. öld kom brakandi inn í føroysku tilvitskuna. Hesi viðurskifti eru eisini treytaleyst endurspeglaði í leikinum á meir enn ein hátt, og eg kann siga so frægt sum at bæði fólkaatkvøða og atkvøðuuppteljing eru avgreiddar áðrenn leiklök.

Loysingarvongurinn fekk sum kunnugt meiriluta á fólkaatkvøðuni í '46, og eina løtu vóru Føroyar sjálvstøðugar. Hetta endurspeglar leikurin

Talan er sostatt um ein hendingar- og faktaríkan leik, men ikki meir enn at tað bilar«

fagurliga og sorgblítt. Einaferð ljómar ein tamba og tíðartoygd útgáva av »Tú alfagra land mítt«. Tað er sum um ein riva opar seg inn í ein alternativan veruleika, ið bert slapp at ljóma og skyggja eina stund, og síðani hvarv aftur sum døggið fyri sól. Skuggar og hvørvisjónir, sannleiki og lygn, tað farna og tað komandi, tað mista og tað vónaða. Alt er í samspæli meðan leikur ferst.

Loynikrókar í fólkasálini

Talan er sostatt um ein hendingar- og faktaríkan leik, men ikki meir enn at tað bilar. Kenslan eg siti eftir við, er í øllum førum tann, at eg kundi hugsað mær at sæð leikin umaftur, og sloppið at upplivað allar smálutirnar aftur. Hví? Tí fyri at skilja nútíðina og geva onkur líkinda boð uppá framtíðina, er tað alneyðugt at kenna fortíðina. Søguloysi er beina leiðin til meningsloysi. Hetta er gamaní eitt leikverk, men eitt poeng við tí er, at allar søgurnar, ið sagdar vera, hava dokumentariskan uppruna. Ongantið betri enn tá fortíðin verður pallsett á so hugfangandi hátt sum her.

Álvarsligir og gátuførir táttir taka seg eisini upp í Operation Valentine. Tá nøvn á bátum, ið gingu burtur undir krígunum, vera lisin upp, er tað ein døpur og álvarsom løta. Tað leiðir tankarnar yvir á andlát í útvarpinum, og kensluna av, at kollektiva tilvitskan fær ein eksistentiellan frammaná. Lívið verður sett í relieff, tá deyðin talar.

Í onkrum senum leita vit okkum niður í dulvitskuna; í myrkaru loynikrókarnar í fólkasálini. Ótti,

deyði og dapurleiki. Her er tað sum um ein forn og mýtisk dimensjón kemur undan kavi, við syngjandi seyðarhøvdum, grýlum, gassmaskum og bleiktrandi myrkri. Det Ferösche Compagnie hava eitt heilt serstakt tev fyri hesum. Tað sóu vit t.d. í *En rejse udi Færø 1781-82* og *Regn*, har óunnligar gamlar sagnir komu til lívs í makabrum og absurdum skapi. Í aktuella verkinum er tilvísingarkarmurin gamaní av nýggjari uppruna, men røturnar eru onkursvegna eins fornar og ófrættakendar. Føroyingar eru í roynd og veru nokkso freaky í sínum frásagnum! Ikki tí, skemtiligar løtur við speirekandi eygleiðingum og surrealistiskt skinklandi keipumyndum koma eisini fyri í leikinum.

Har var okkurt, ið vaknaði í føroyingum undir her-setingini. Eitt nýtt útsýni og eitt størri áræði. Aftaná krígið trein Føroyar inn í eitt nýtt mentanarligt og politiskt tíðarskeið, ið dagsins samfelag er úrslit av. Á ein hátt var her-setingin byrjanin til hetta tíðarskeiðið, og tí er tað ikki sørt hugfangandi og perspektiverandi at fara til ein leik, har henda byrjan verður gjørd livandi fyri einum. Helst havi eg sagt alt ov nógv, men far endiliga til leikin um tú fært møguleikan. Eg varð hugtikin.

Leikstjóri:

Egill Heiðar Anton Pálsson
Listarliga toymið hjá DFC er:
Jens L. Thomsen, Kjartan Hansen, Kristina Sørensen Ougaard, Kirstin Helgadóttir, umframt: Sonja Lea, ljóssniðgevi, Anna Katrin Øssursdóttir Egilstrøð, Mikkjal Arge Galán. Fyriskipari er Gunnvá Zachariassen. Operation Valentine er fjórða leikverk hjá Det Ferösche Compagnie síðan kompanið var stovnað í 2010.

2011: En rejse udi Færø 1781-82

2012: Regn

2013: Woyzeck <3 Marie